

Frontkjemper-tragedien i Karelen:

120 nordmenn falt på to døgn

105929

*offiser -
forbruk
26/1-94*

For 50 år møtte den norske skijegerbataljon sin skjebne ved to isolerte poster langt ute i den karelske øde-marken i dagens Russland.

OLE LUDVIG NYMOEN, NTB

De norske frontsoldatene i Karelen fikk utdelt ekstrarasjoner av tobakk og brennevin før sankthans 1944. Dagen skulle feires, men så kom det russiske angrepet 24. juni. Det krydde av rusere rundt de to norske hovedstillingene Kaprolat og Hasselmann. 26. juni var det hele over.

Da hadde 120 nordmenn mistet livet, mens 20 andre var hardt såret og havnet i russisk krigsfangenskap.

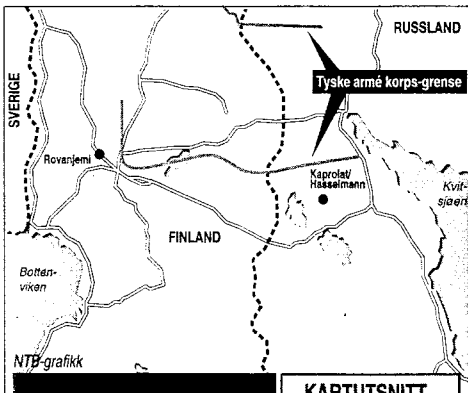
Skijegerbataljonen besto av norske frivillige som kjempet på finsk-tysk side mot Den røde hær under den finske fortsettelseskrigen fra 1941 til 1944. I alt 196 nordmenn mistet livet i den nordøstlige delen av Karelen.

Nå har nordmennene fått sitt minnesmerke, som skal avdukes i dag. En enkel stenblokk er reist ved kirkegården i Norvajärvi, like nord for polarsirkelen og ikke langt unna Lapplands hovedstad Rovaniemi. I en kobberplate er preget en norsk hjelm, flankert av det finske og det norske flagget.

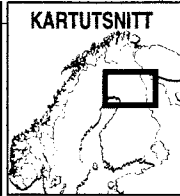
Tapemes versjon

Den norske bataljonen gikk inn i 6. SS-Gebirgsdivisjon Nord, som helt siden fremrykningen i 1941 hadde hatt sin kommandostab forlagt i Kiestinki i Karelen. Denne divisjonen var underlagt et finsk armekorps, og tjente nærmest som bindeledd mellom tyskernes Lapplandsarmé og den finske hæren.

Over ett tusen nordmenn deltok som frivillige i fortsettelseskrigen frem til den

120 nordmenn mistet livet under kampene ved Kaprolat/Hasselmann sankthansaften for 50 år siden.

finske kapitulasjonen i september 1944. De nordmennene som ikke hadde klart å komme seg over grensen til Norge, befant seg fra september i krig med finnene.

Høsten 1993 fikk disse soldatene - frontkjemperne i Finland - en bred fremstilling gjennom boken «Tragedie i Karelen» med undertittel «Norske skijegere i den finske Fortsettelseskrigen 1941-44».

- Det er tapernes versjon som festes til papiret. Det er alltid seierherren som skriver historien, og avvikelser tolereres ikke før krigens generasjon på det nærmeste er utdødd, skriver forfatteren Sven T. Arneberg i forordet. Han minner om at dette kapitlet i norsk krigshistorie er tilgodesett med fattige seks linjer i det store verket «Norge i krig» fra slutten av 1980-årene.

Arneberg har i stor grad bygget på de overlevendes utsagn, og han har tatt for seg «toiv alminnelige gutter» og gitt deres bakgrunn for å verve seg til fronttie-

neste i Finland. Her møter vi unge menn fra ulike miljøer, men besatt av tanken på å hjelpe finnene i deres kamp mot bolsjevikene.

Sympati for finnene

Tragedien som her beskrives, kan tolkes på mange måter. Det var en tragedie at så mange unge nordmenn mistet livet rundt sankthans for 50 år siden. Det var en tragedie at så mange vervet seg på tysk side under den annen verdenskrig, og for mange av de overlevende fra Karelen har livet siden vært en tragedie.

Vervingen av norske frivillige til Waffen-SS begynte allerede med Heinrich Himmlers opprop 31. januar 1941. Etter tyskernes angrep på Sovjetunionen 22. juni samme år, kom et nytt opprop - denne gang om en norsk legion i «stifronten».

Vinterkrig 1939-40 skapte enorm sympati for finnenes kamp. Da finnene igjen var i kamp mot arveff-

50 ÅR SIDEN: En finsk soldat smiler fornøyd ved siden av en brennende russisk stridsvogn i Karelen. Til å begynne med hadde finnene og deres norske kampefeller fremgang, men ved kampene rundt sankthans for 50 år siden møtte Den norske skijegerbataljon sin skjebne. Arkivfoto: NTB

enden i øst etter sovjetisk bombing av finske byer, så mange nordmenn en mulighet til å komme finnene til unnsetning. At de samtidig gikk i tysk tjeneste, var for mange av frontkjemperne av underordnet betydning.

Finnene hadde fremgang, og i begynnelsen av september 1941 var de gamle finske grensene fra 1939 nådd langs hele fronten. Bortsett fra en russisk våroffensiv i 1942 var det liten bevegelse på det finske frontavsnittet frem til juni 1944, som for nordmennenes del kulminerte med kampen om høydene Kaprolat og Hasselmann.

De norske skijegerne som ikke ble tatt til fange og plassert i Stalins fangeleirer, tok seg over til Norge på forskjellig vis. Noen tok veien nordøstover mot Nikel, andre tok seg ned til Skiboten, og atter andre kom med i en tysk bataljon på ferd ned mot Karasjok og Luleå.

Denne bataljonen var med på brenningen av Finn-

mark, men nordmennene slapp å delta aktivt i denne ugjerningen. De fikk ved enkelte anledninger i oppgave å varsle lokalbefolkningen om at hjemmene deres skulle brennes.

De norske frontkjemperne fikk i gjennomsnitt tre-fire års fengsel under rettsoppjøret etter krigen. Etter sonet straff forsøkte de å skape seg en fremtid, noe

som ikke alltid var like lett. Det at de hadde deltatt på «den andre siden», var noe de måtte leve med resten av livet.

Forfatteren besøkte i 1992 områdene der skijegerbataljonen møtte sin skjebne ved sankthansdager 1944. Arneberg fikk kontakt med flere av dem som hadde deltatt på russisk side i disse harde kampene - glasnost og pe-

restrojka gjorde det mulig.

Russerne kunne opplyse at de hadde svært store tap da de to høydene skulle erobres. Avdelingene var nedslitte, sammensatt av ulike folkegrupper fra mon-goler til kareler. En av infanteriavdelingene begynte sankthansdagen med 400 mann, og da kampene stilnet av, var bare 40 soldater i live.

Men én setning tok Arneberg med seg tilbake fra Karelen: - Nordmennene skal være hjertelig velkomne til å besøke oss, var et budskap som gikk igjen. Russerne var svært ivrige etter å vise hva de hadde klart å bygge opp etter den annen verdenskrig. Problemet for Arneberg er bare at det blir stadig færre igjen av nordmennene som deltok.

Lettvint sommermat for feriefolk

Husets egne